

[Weikop.]

en grundig og hurtig udvalgsbehandling under forudsætning af, at det, som er ministerens kongstanke: at der ingen forskelsbehandling skal være, bliver resultatet, når vi er færdige.

Lannung: Jeg kan i princippet tiltræde de to lovforslag, for så vidt som deres grundtanke går ud på at søge at tilvejebringe en ligestilling på de omhandlede områder og således undgå forskelsbehandling på begge de nævnte områder — en forskelsbehandling, som jeg også er ganske enig i det er påkrævet snarest at få afskaffet.

Jeg skal om de problemer, der foreligger, ikke gentage, hvad der allerede er sagt, specielt af de ærede medlemmer hr. Kolbjørn og hr. Weikop, men jeg må mene, at der trods ændringer stadig sker en vis forfordeling. Jeg finder derfor, der er anledning til at se nærmere på de forskellige spørgsmål i et udvalg og få dem nærmere belyst dér. Jeg er også for mit vedkommende særdeles tilfreds med, at forslagene er fremkommet, og skal tilsige dem hurtigt og velvillig behandling.

Gøting: Jeg skal på retsforbundets vegne give tilslutning til lovforslaget om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen, der stort set går ud på at sidestille tilskuddet til Københavns skolevæsens udgifter med tilskud til de kommuner, der skolemæssigt ligner Københavns kommune mest.

Den passus i den højtærede undervisningsministers fremsættelsestale, som går ud på, at man inden for eksamensskolevæsenet opnår en fuldstændig økonomisk ligestilling mellem alle landets skoler, hvad enten det er statsskoler eller kommunale gymnasieskoler, og hvad enten de ligger inden for eller uden for Storkøbenhavn, giver mig tilstrækkelig baggrund for også at anbefale lovforslaget om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler.

Petra Petersen: Den kommunistiske gruppe har intet at indvende imod de to lovforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker for den tilslutning, der fra

alle sider er givet til lovforslagene. Jeg vil naturligvis gerne drøfte lovforslagene videre i et udvalg, hvis man ønsker nye oplysninger ud over dem, der står i bemærkningerne til forslagene og i fremsættelsestalerne.

Den eneste af ordførerne, som ikke var helt tilfreds med lovforslaget om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen, var jo det ærede medlem hr. Weikop, som mente, at lovforslaget ikke ligestillede København med landets andre kommuner; dette er også nævnt af andre københavnske ordførere. Jeg tror dog vanskeligt, man kommer ligestillingen nærmere, end man er kommet det ved dette lovforslag. Det ærede medlem hr. Weikop udtalte, at den fordelingsordning, der nu foreslås, hvorefter man fordeler tilskuddet til Københavns kommune på grundlag af udgifterne pr. barn i kommuner med mindst 75 000 indbyggere, ikke var tilfredsstillende. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hellere vil beholde den ordning, man har nu, hvorefter Københavns kommunes tilskud beregnes på grundlag af udgifterne i samtlige landets kommuner. Det er virkelig af venlighed og hensynsfuldhed over for København, at ministeriet foreslår dette nye beregningsgrundlag. Jeg synes ikke, der er grund til at bebrejde os, at vi derigennem søger at skaffe København et mertilskud på 5-6 mill. kr. om året.

Det ærede medlem hr. Weikop udtalte, at Københavns kommune ingen erstatning fik, da tilskuddet til eksamensskoleklasserne bortfaldt. Det får heller ingen andre kommuner i landet. Når der tales så meget om ligestilling, mon det ærede medlem så ikke hellere skulle tænke på, at hvis Københavns kommune vil have ligestilling med landets andre kommuner, må Københavns kommune indtage samme stilling som disse? Det, vi tilstræber nu, er at ændre tilskudsordningen, således at Københavns kommune til sit skolevæsen får et tilskud pr. barn af samme størrelse, som gives pr. barn til skolevæsenet i byer med mindst 75 000 indbyggere. Det vil jeg dog tro nogenlunde vil skabe ensartethed i udgifterne for disse kommuners vedkommende, og jeg tror ikke, man kan komme det ret meget nærmere. Slutresultatet bliver, at medens man til andre kommuner i landet, også købstad-